

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 419-12-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ע"י עו"ד תגר [REDACTED]

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חציה בבטחה וגרימת חבלה של ממש וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה תשכ"א – 1961 ונהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיפים 62 (2) ו- 38 (3) לפקודת התעבורה.

הרקע לכך הוא שביום 30.1.12 בסמוך לשעה 11.30 נהג הנאשם באופנוע בדרך ההגנה בת"א ממזרח למערב, התקרב מול בית מס' 85, שם סומן מעבר חציה. באותה שעה חצה את מעבר החציה הולך רגל מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם. כתב האישום מייחס לנאשם כי נהג בקלות ראש כשלא הבחין במועד בהולך הרגל ולא אפשר לו להשלים את החציה בבטחה, פגע בהולך הרגל וגרם חבלה של ממש.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים:

1. הנאשם נהג באופנוע בדרך ההגנה מזרח למערב והתקרב מול בית מס' 85, שם מסומן מעבר החציה.
2. הולך הרגל יחזקאל יחזקאל חצה את הכביש במעבר חציה מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 419-12-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

3. הולך הרגל נחבל חבלה של ממש ונגרם לו בין השאר שבר בירך.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגירסת המאשימה - הנאשם לא הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל ולא אפשר לו להשלים לחצות את מעבר החציה ופגע בו לאחר שהולך הרגל חצה את רוב רוחב הכביש.

לגירסת הנאשם - לא היתה לו מעורבות בתאונה, הוא נסע בנתיב השמאלי ושמע צעקה מצד ימין שלו, עצר את האופנוע וניגש לעזור להולך הרגל, לגירסתו הולך הרגל נבהל, מעד וכתוצאה מכך נפגע.

דיון הוכרעה:

1. מטעם התביעה העיד ע"ת מס' 1 הולך הרגל הנפגע מר יחזקאל יחזקאל אשר העיד בחקירתו הראשית כי קיבל מכה מהאופנוע (ש' 12 בעמ' 3 לפר'). בהמשך עדותו העיד כי אינו יודע מאיפה הגיע האופנוע (ש' 22 עמ' 3 לפר', ש' 5 בעמ' 4 לפר').
2. ע"ת מס' 1 העיד בביהמ"ש כי לפני שחצה את הכביש הסתכל שמאלה (ש' 9 בעמ' 3 לפר' ושי' 9 עמ' 4 לפר') ואילו בחקירתו במשטרה העיד כי הסתכל ימינה (שי' 4 ושי' 12 בעמ' 4 לפר').
3. ע"ת מס' 1 העיד כי ביום התאונה היה מזג אוויר יפה ולא היה גשום (שי' 15 ו - 22 בעמ' 4 לפר') ואילו השוטרת שהיתה במקום כתבה בדו"ח הפעולה (ת/1) שערכה כי הכביש היה רטוב בעקבות הגשם. על כך טען ע"ת מס' 1 כי "זה שקר, היה יום בהיר". (שי' 20 בעמ' 4 לפר').
4. בעדותו העיד ע"ת מס' 1 - כי חצה בערך חצי, שלושת רבעי ממעבר החציה וקיבל מכה מהאופנוע ועף על הרצפה 3 מטר, (שי' 12 - 10 לעמ' 3 לפר'). בחקירתו הנגדית התבקש להסביר כיצד הוא נמצא בסמוך למדרכה וענה כי בעקבות המכה שקיבל עף לאחור, (שי' 6 בעמ' 5 לפר'). עדות זאת אינה מתיישבת עם העובדה כי הולך הרגל העיד כי קיבל מכה בצד שמאל (שי' 5 בעמ' 4 לפר') ובעקבות המכה היה אמור להזרק לכביש מעבר למעבר החציה בכיוון נסיעת הנאשם.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 419-12-12 מדינת ישראל נ

5. מטעם המאשימה העיד הבוחן נועם לוי אשר העיד כי המדובר בתיק הצמדה וכי למרות שהתאונה ארעה ביום 30.1.12 התיק טופל רק לאחר למעלה מ- 7 חודשים. (ש' 20 בעמ' 8 לפר').

הבוחן העיד כי אין עדויות בתיק בקשר למקום האימפקט וכי בוחן לא יצא למקום הארוע בעת התרחשות התאונה.

6. המאשימה מבססת את טענותיה על דו"ח הפעולה שערכה השוטרת ליאת גליזר (ת/11) שהיתה בזירת הארוע וציינה לדבריה, בדו"ח את הדברים שנאמרו לה מפי הנאשם לאמור:

"קפץ לי הולך רגל למעבר החציה הכביש רטוב בעקבות גשם, הנ"ל ברח שמאלה ופגע בו בשקית אשר סחב".

7. הנאשם מכחיש מכל וכל כי אמר את הדברים הנ"ל (ש' 13 - 14 בעמ' 15 לפר'). יצוין כי על דו"ח הפעולה הנ"ל לא חתום הנאשם.

8. יתר על כן, הולך הרגל עצמו לא ציין בעדותו כי אחז בידו שקית כלשהי.

9. יודגש כי בדו"ח הפעולה ת/11 צוין כי ע"ת ליאת גליזר הגיעה למקום הארוע יחד עם המתנדב משה קלנר (ש' 4 - 5 עמ' 14 לפר'). אותו מתנדב, מטעמים השמורים עימו, לא ערך כל מזכר לגבי הארוע נשוא התיק שבפנינו, ויש לראות בכך טעם לפגם.

10. לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות והעדויות נותר בי ספק לגבי הצלחת המאשימה להוכיח ולקשור את הנאשם מעבר לכל ספק לארוע התאונה. לפיכך, ולאור כל האמור לעיל, לא הוכחה המאשימה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אשר על כן מזכה אותו בית המשפט מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.